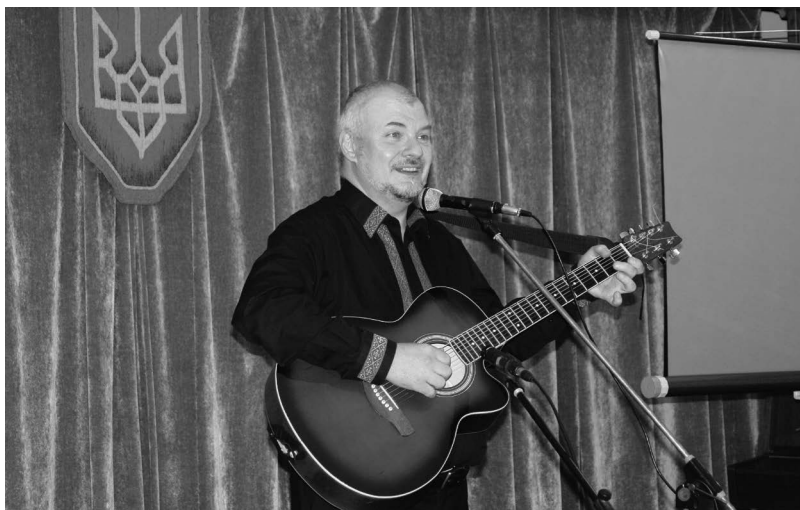

Кирило Булкін

КОНЦЕРТ-БЕНЕФІС КИРИЛА БУЛКІНА

На Всесвітньому Шекспірівському фестивалі, що відбувся у Шанхаї (КНР), вистави київського театру Володимира Завальнюка «Перетворення» були визнані одними з найкращих.

Це був серйозний конкурс, куди подавали свої роботи театри з усіх країн. І відібрали саме театр «Перетворення». Колектив був єдиним не тільки з України, а й, фактично, з усієї Східної Європи! Крім того, театр «Перетворення» був єдиним колективом з 15-и, який представив відразу аж дві вистави: «Гамлет» і «Король Лір».

мосферу, але головною ознакою цього вечора була теплота людських сердець глядачів і слухачів, які прийшли пошанувати творчість ювіляра. Саме вона надихає на подальшу творчість і ювіляра, і його колег з театру В. Завальнюка «Перетворення».

Після презентації диску пісень на вірші Р. Кіплінга «Замовляння долі» (переклади К. Булкіна, В. Чернишенка, Є. Сверстюка) всі бажаючи змогли придбати його і інші диски та отримати автографи від автора. По закінченню концерту-бенефісу шанувальники

Автограф-сесія

5 вересня у приміщенні Національного музею літератури України відбувся ювілейний концерт-бенефіс Кирила Булкіна – актора й директора театру «Перетворення». Кирило презентував новий альбом пісень на вірші Р. Кіплінга «Замовляння долі», власні пісні та вірші, а також уривки з вистав, у яких взяли участь художній керівник театру «Перетворення» Володимир Завальнюк та актори Ганна Яремчук, Олена Мотовилова, Ольга Повознюк. Крім того, у вечорі брали участь перекладач Володимир Чернишенко, відомий гітарист Григорій Лук'яненко та чудова співачка Атаная.

Сполучення театру, поезії, пісень та відео створило неповторну ат-

таланту непересічного актора й директора театру, а також автора і виконавця пісень, змогли задовольнити свою цікавість як з майбутнього фізика народився україномовний гуманітарій-талант з яскраво вираженою громадянською патріотичною позицією. . . . Адже в сучасній бардівській культурі творчість Булкіна займає особливе місце з її як соціально-політичними і мілітарними, так і ліричними мотивами.

Бажаємо і ми журналісту, актору, автору і виконавцю пісень Кирилу Булкіну, якому щойно виповнилося 50(!), подальших успіхів й творчих здобутків!

Георгій ЛУК'ЯНЧУК

ХЕРСОНСЬКИЙ ТЕАТР ЗАГОВОРИВ ПРО ЕМІГРАЦІЮ

У Херсонському академічному музично-драматичному театрі імені Миколи Куліша відбулось свято – прем'єра нової вистави «Межа або в контейнері» румунського режисера Раду Гілаша, який працює у Національному театрі міста Ясси (Румунія).

Єлизавета ТАРАСОВА

До Херсону режисер завітав не вперше і не випадково, адже кілька років поспіль брав участь, як актор, у фестивалі «Мельпомена Таврії» і приглядався до херсонського театру. Цього року, на 19-ому міжнародному фесті, Раду Гілаш дебютував, як режисер з виставою «Пропозиція» за п'єсою А. П. Чехова. Спектакль здобув дві нагороди: диплом президента фестивалю «за найкращий акторський ансамбль», режисер же був відзначений «за сучасне прочитання зарубіжної класики через призму сьогодення». Так, поступово зароджувався українсько-європейський проект. Врешті решт домовились про те, що Раду Гілаш поставить виставу у Херсоні, а Сергій Павлюк (головний режисер Херсонського театру) поїде ставити до Румунії.

Для постановки в Україні, румунський режисер обрав непросту і болючу тему – еміграцію українців за кордон. Спектакль за п'єсою молдавського драматурга Костянтина Кеяну «В контейнері», яку той написав 10 років тому. Режисеру довелося її адаптувати до українських реалій. У виставі задіяні заслужені артисти України Ружена Рубльова та Руслан Вишнівецький, Євген Гамаюнов, Костянтин Рогань, Антон Лисенко, Павло Костенко, Валерій Гайфулін, Євгеній

Бельдюгін, Сергій Мевша та оркестр театру.

Три головні герої зустрічаються за кордоном. Всі вони тікають з країни, щоб заробити грошей, адже вдома своєї реалізації не бачать. Учитель праці, будівельник та молодий хлопець без освіти – випадково зустрічаються у бараку, де знайомляться та розповідають про своє життя. Впродовж вистави ми бачимо людину на різних етапах зламу. Нелегальна поїздка до Європи для кожного з них – стала травмуючим фактором, бо вона була нелегальною. Україна для них стала чужою. Цікавий образ матері-України у виставі, який вміло втілила заслужена артистка України Ружена Рубльова. І тут, мимоволі згадуються слова Тараса Шевченка: «Бо, хто матір забуває, того Бог карає, того діти цураються – в хату не пускають». Загострене ще одне болюче українське питання – доля дітей, батьки яких поїхали працювати за кордон. Розбиті родини, понівечені долі, скалічені життя можна побачити на прикладі героїв нової херсонсько-румунської вистави.

«Коли ми будемо ставати англіцями, литовцями, поляками, то напевно зрозуміємо, що у нас пропадає своя ідентичність. Наші діти й онуки вже не будуть українцями, вони не знатимуть української мови і традицій. Для мене це дуже важливо, і мені здається, що це свіжа тема і для України. Чому я про це говорю? Тому що з Румунією це було. Я румунський режисер, років 10 тому ми проходили через це. Але наша країна пішла правильним шляхом, хоча спочатку було страшно. Тепер у нас все добре, зарплати майже як в Європі, автобани побудовані відмінні, люди, які колись поїхали, повертаються і будують нашу країну. Я люблю Україну, і мені хочеться, щоб Україна дійсно пішла вгору вільно і гордо. Я робив цей спектакль для того, щоб українці зрозуміли це швидше, ніж ми. Що потрібно не тікати, а залишатися і будувати. Змінити себе і знайти країну в собі – бо там ти її втратиш», розповідає режисер Раду Гілаш.

Декорації у вигляді контейнерів, оркестр, що грає рок на даху, тьмяне світло – все працює на те, що глядач мандрує разом з героями цими неприємними місцями. Художник-постановник спектаклю, заслужений художник України Ольга Гоноболіна зізналася: «Це перша така масштабна декорація у моїй практиці. Її було важко спорудити, щоб вона відповідала задуму і водночас була міцною».

Якщо не заглиблюватись у смислові нашарування спектаклю, на перший погляд, може здатись, що вистава – антиукраїнська. Однак, потужне відчуття спротиву, що залишається, як післясмак вистави – беззаперечний доказ того, що режисер вивконав своє завдання на всі сто.

Фото Дениса МАКСИМОВА